

UZASADNIENIE

Art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zastrzega do wyłącznej właściwości rady gminy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy.

Art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej stanowi, że do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy podejmowanie innych zadań z zakresu pomocy społecznej wynikających z rozeznaczonych potrzeb gminy, w tym tworzenie i realizacja programów osłonowych.

Przedmiotowy program jest kontynuacją programu wprowadzonego uchwałą nr LV/1390/14 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 marca 2014 r. w sprawie przyjęcia „Gminnego programu wspierania osób w podeszłym wieku, niepełnosprawnych oraz niesamodzielnych na lata 2014-2018”. Jest to wyraz wagi problematyki osób w podeszłym wieku, niepełnosprawnych oraz niesamodzielnych w polityce rozwoju Gminy, które wymagają pomocy w życiu codziennym.

Aktywna polityka społeczna wobec osób w podeszłym wieku, niepełnosprawnych oraz niesamodzielnych oznacza ich wspieranie, umocnienie ich praw, integrację osób w środowisku lokalnym oraz likwidowanie wszelkich barier psychologicznych, społecznych i fizycznych.

Dotychczasowe doświadczenia w realizacji zadań na rzecz wskazanych powyżej osób, coraz większa świadomość społeczna, o tym że każdy z nas ponosi odpowiedzialność za stwarzanie lepszych warunków dla tej grupy osób, wpłynęły na zwiększenie skuteczności wspólnych działań.

Wskazać również należy, iż wydłużenie długości życia, zwiększenie liczby osób niepełnosprawnych w wieku starszym, prognozowany ujemny przyrost naturalny, a także dane dotyczące liczby lat przeciętnego trwania życia w zdrowiu i chorobie wskazują na narastanie problemu zapewnienia pielęgnacji i opieki osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji. Niesie to ze sobą zasadnicze konsekwencje zarówno dla publicznego systemu wsparcia jak i indywidualnej sytuacji rodzin.

Nowoczesna polityka społeczna koncentruje się więc nie tylko na zapewnieniu osobom starszym, niepełnosprawnym i niesamodzielnym lepszych warunków życia, ale również przykładą priorytet do ich aktywizacji oraz pełnego uczestnictwa w życiu społecznym w szczególności poprzez:

- 1) podniesienie poziomu wiedzy i umiejętności praktycznych beneficjentów programu i ich rodzin/opiekunów, dotyczących pielęgnacji, samoopieki i samopielęgnacji jak również wzrost poczucia bezpieczeństwa i łagodzenia stresu wynikającego z choroby przewlekłej lub samotności chorych oraz ich rodzin/opiekunów;
- 2) podniesienie jakości życia poprzez zapewnienie dostępu do poradnictwa rodzinnego, prawnego i psychologicznego;
- 3) rozwój oferty miejsc pobytu dla beneficjentów Programu, dostosowanych do ich potrzeb życiowych przez utworzenie innowacyjnych miejsc pobytu. Na podstawie porozumienia zawartego przez Prezydenta Wrocławia z TBS Wrocław Sp. z o. o. na realizację zadania przeznaczone zostały 44 lokale mieszkalne przystosowane do potrzeb beneficjentów;
- 4) rozwój przyjaznego transportu, który ma na celu wsparcie beneficjentów w dostępie do wybranych miejsc, szczególnie najczęściej odwiedzanych, takich jak: lekarz, ośrodki wsparcia, kluby seniora czy cmentarze. Powyższe będzie sprzyjało przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu osób, których dotyczy Program;
- 5) poprawę poczucia bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania. Ma to szczególne znaczenie dla beneficjentów Programu. Wprowadzenie nowej formy wsparcia pozwoliło na poszerzenie oferty Miasta w szczególności o utworzenie tzw. „pudełek/kopert życia” dla osób starszych tj. miejsc w mieszkaniu, w których zebrane są wszelkie informacje o stanie zdrowia danej

osoby, przyjmowanych przez nią lekach czy telefonach kontaktowych do najbliższych. W nagłych przypadkach przedstawiciele służb ratunkowych szybko i łatwo uzyskają istotne informacje o mieszkańcu danego lokalu, co jest szczególnie ważne w przypadku ratowania zdrowia lub życia;

- 6) wzmocnienie wsparcia w życiu codziennym przez łatwiejszy dostęp do usług i specjalistów. Poprawi to jakość życia beneficjentów Programu oraz znacząco będzie przeciwdziało wykluczeniu społecznemu. Osoby niesamodzielne, niepełnosprawne lub starsze mogą doświadczać problemów w radzeniu sobie z prostymi naprawami czy awariami, które przydarzają się w każdym gospodarstwie domowym;
- 7) rozwój aktywności fizycznej osób starszych przez wprowadzenie trenerów prowadzących zajęcia ruchowe na świeżym powietrzu. Regularna aktywność fizyczna osób starszych opóźnia występowanie pewnych schorzeń, a tym samym staje się skutecznym narzędziem zapobiegającym starzeniu organizmu, jak również ma na celu poprawę samopoczucia co skutkuje odprężeniem i zadowoleniem osób starszych, utrzymaniem właściwej sylwetki czy też doskonaleniem równowagi.

Projekt nie zawiera danych prawnie chronionych.